

Vântul

Alexandrescu Oana-Adriana

În zadar îți caut formă și contur..că nu te-aseamăn
Nici cu Cerul, nici cu marea..nici cu vreo făptură vie
Fără tine, n-ar fi viață..nici iubire fără seamăn
Doar tu-mi duci în zări speranța, dorul meu și-a mea mânie..

Răscolești frunzele arse din grădina mândrei toamne
Și-arunci florile de gheață pe grumazul iernii reci
Primăverii scrii elogii..mângâind muguri de poame
Și adii zâmbind a vară peste tainice poteci..

Duce-m-ai în zboru-ți dulce unde marea se îngână
Cu zenitul..să mă lepezi..în al apei Univers!
Iar de poți, adie-mi gândul..smulge-mi lacrima din mână
Și dă-mi pacea și iubirea..preschimbându-mă în vers!

Vântule..a ta furie uneori mă înspăimântă
Nu îmi zdruncina durerea..ci aruncă-mi-o în nori
Și iubește-mă prin plete până-n ultima secundă
Cu miresmele de rouă..cum o faci de-atâtea ori!...

24.06.2017